

Boekverslag Scholieren.com

Seringendroom door Lulu Wang

Chandis

Beschrijvingsopdracht

Titelbeschrijving

Lulu Wang, Seringendroom, Amsterdam 2001, 1e druk [2001]

Voorwerk

Motto:

Het boek bestaat uit vier delen, die elk met een motto beginnen. Aan het begin van het boek staat ook een motto, dat op het hele verhaal slaat.

'Het leven is een populierblad

Win

een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:

NHTV internationaal hoger onderwijs Breda

dat meedrijft met de Stroom
Er rest hem niets
dan zich te laten meevoeren
Het leven is een droom

Li Bai, (701-762 na Chr.)'

Deel Een (blz. 12)

'U vraagt mij hoe diep mijn verlangen is –
het is groot en lang als de Yangste Rivier,
die in de lente met de bloesems meegroeit
en onstuitbaar voortijlt naar de Oostelijke Zee

Li Yu (Wudai Shiguo-dynastie, 907-960 na Chr.)'

Deel twee (blz. 222)

'Haar ogen zijn heldere meren
haar wenkbrauwen langgerekte bergen
De voorbijganger vraagt haar de weg
Zij wil weten waarheen hij reist
Hij zegt: 'Naar de heldere meren
en de langgerekte bergen'

Wang Guan (Tang-dynastie, 618-971 na Chr.)'

Deel drie (blz. 332)

'Zwijgend, zwijgend in het bloeiseizoen
hangt de tuindeur in haar slot te snoezen
Een stel hofdames staat schoon te smoezen
voor de poort van jade, over affaires
en de schending van het hoofs fatsoen
Maar met de papegaai vlak vóór hen
durven zij geen woord te wisselen

Zhu Qingyu, Tang-dynastie (618-907 na Chr.)'

Deel vier (blz. 480)

'Als onze liefde voor eeuwigheid is bestemd

waarom maken we ons dan druk
of we elkaar vandaag of morgen zullen weerzien?

Qin Guan, Song-dynastie (960-1279 na Chr.)'

Opdracht: n.v.t.

Titelverklaring

De naam van de hoofdpersoon, Dingxiang, betekent seringen in het Chinees. Dingxiang is een meisje dat kennis wil vergaren en op zoek is naar liefde. Haar karakter is dromerig van aard. Vandaar dat dit boek de titel 'Seringendroom' heeft.

Genre: Roman

De auteur

Voor informatie over de auteur verwijs ik naar de boekverslagen 'Het Witte Feest' en het Lelietheater.

Motivatie van de boekkeuze.

Zie voor motivatie van mijn keuze het boekverslag van het Lelietheater of van Het Witte Feest.

Samenvatting van de inhoud.

Het verhaal speelt zich af in Peking aan het einde van de jaren '70. Mao is gestorven en de Culturele Revolutie is ten onder gegaan. De zeventienjarige Dingxiang studeert Engels aan de universiteit van Peking. Ze wordt verliefd op Jianben. Ze worstelt met de traditie van China. Ze weet niet of ze moet toegeven aan haar liefde of zich moet storten op haar studie.

Er zijn meerdere jongens verliefd op Dingxiang. Twee van die jongens, Weichun en Rongjun zijn goed bevriend maar krijgen ruzie om Dingxiang. Uiteindelijk krijgen geen van alle jongens Dingxiang en stort ze zich op haar studie. Tenslotte komt ze weer uit bij professor Qin uit 'het Lelietheater'.

Bij Dingxiang thuis loopt de spanning hoog op tussen haar ouders. Haar oma komt bij hen in huis wonen. Ze nemen uiteindelijk een dienstmeisje in dienst om voor haar oma te zorgen. Zij heet Cuihua en doet Dingxiang denken aan Kim uit het Lelietheater.

Aan het einde van het boek sterft professor Qin.

De vijf verhaalaspecten

Onderwerp

Wat is volgens jou het onderwerp van de tekst? Omschrijf het onderwerp in enkele

woorden of in één zin.

Het boek gaat over het leven van een jonge Chinese studente, waarin politieke en maatschappelijke ontwikkelingen samen met liefde een grote rol spelen.

Wordt er in het boek een bepaalde visie op het onderwerp gegeven? Welke visie en ben jij het daarmee eens? Leg uit waarom wel/niet.

Het boek gaat over het leven na de Culturele Revolutie. Mao's dood heeft veel veranderingen veroorzaakt. Op het gebied van politiek proberen mensen veel te vernieuwen. Ze proberen een democratie op te richten. In het boek bekritiseert Lulu Wang de Culturele Revolutie. Ik ben het hiermee eens. Veel mensen hebben in angst geleefd onder Mao's regime. Na de dood van Mao willen ze vernieuwingen op het gebied van politiek. Dit wordt nog steeds afgekeurd. Ook al is de Culturele Revolutie zo goed als voorbij, de nasleep is groot.

Gebeurtenissen

Welke gebeurtenissen vind jij het belangrijkste in het boek en waarom? Vind je dat die belangrijke gebeurtenissen goed beschreven worden? Waarom wel/niet?

Het is moeilijk om te zeggen welke gebeurtenissen echt belangrijk zijn in dit boek vanwege de omvang. Ik denk dat het leren kennen van Jianben en het weerzien van professor Qin twee belangrijke gebeurtenissen zijn in dit verhaal. Door Jianben leert Dingxiang wat liefde inhoudt en professor Qin helpt Dingxiang aan wijsheden en adviezen.

Beschrijf de gebeurtenis in het boek die de meeste indruk op je heeft gemaakt en maak duidelijk waarom.

De dood van Qin heeft de meeste indruk op mij gemaakt. Professor Qin had in het Lelietheater al een grote rol in het opgroeien van Lian. Nu is Dingxiang volwassen geworden en professor Qin sterft. Hij schrijft nog een laatste brief aan Dingxiang. In deze brief zegt hij dat Dingxiang veelbelovend is met haar studie en dat als ze zich een keer ongelukkig voelt ze naar de sterrenhemel moet kijken. Qin zal dan namelijk knipogen naar Dingxiang. Ik vind dit een mooie einde. Hij vertelt haar dat het hoe dan ook goed zal komen.

Personages

Vind je de personages in dit boek herkenbaar en 'levensecht'? Waarom?

Ik vind de personages levensecht beschreven. Ik vind ze echter niet herkenbaar. Ik kan me niet identificeren met Dingxiang. Ik ben zelf Nederlands, westers. Er ligt een groot gat tussen de Westerse cultuur en de Chinese cultuur. Dit zie je bijvoorbeeld bij de sociale status van de vrouw. In de westerse cultuur is de vrouw geëmancipeerd, in China staat zij onder aan de ladder.

Vind je de beslissingen van de personages begrijpelijk en aanvaardbaar? Welke wel en welke niet? Waarom?

Ik vind de beslissingen van de personages begrijpelijk en aanvaardbaar. Dingxiang lijdt aan een minderwaardigheidscomplex. Door haar pigmentziekte voelt ze zich anders en minder dan andere mensen. Ze is erin teleurgesteld dat ze niet aan de beste universiteit van China kon studeren. Ze is bang om over te blijven en daardoor is ze geobsedeerd door de liefde. Dit kan begrijpen. Door haar minderwaardigheidscomplex gaat Dingxiang op zoek naar een persoon waar ze zich aan vast kan klampen. Ze is bang om uiteindelijk alleen over te blijven. Ook de beslissing om al haar aanbidders af te wijzen en zich op haar studie te richten vind ik aanvaardbaar. Ik vind het uiteindelijk ook een goede beslissing als je denkt aan alles wat meneer Qin Lulu heeft willen meegeven.

Opbouw

Zitten er veel terugblikken (flashbacks) in het verhaal? Vind je dat prettig of vind je dat vervelend?

Er komen flashbacks voor in het verhaal. Er wordt meerdere keren verwezen naar Het Lelietheater. Seringendroom is het vervolg op het Lelietheater. Dingxiang is Lian (zo wordt ze genoemd in het lelietheater). De flashbacks vind ik niet storend. Het geeft wel verheldering dat je weer even weet waar het in het eerste deel om ging. Ik vind het ook begrijpelijk dat Dingxiang steeds terugdenkt aan haar jeugd. Ze heeft heel veel meegemaakt en dat speelt nog steeds een rol in haar leven.

Zie je de gebeurtenissen door de ogen van één personage of zie je de gebeurtenissen vanuit meerdere personages? Vind je de manier waarop je in dit boek de gebeurtenissen ziet, geslaagd of niet? Waarom?

Je ziet de gebeurtenissen net als bij het Lelietheater door de ogen van éénpersoon. In het eerste boek van Lulu Wang, was deze persoon Lian. In dit boek beleef je het verhaal door de ogen van Dingxiang. Aangezien een aantal aspecten van dit boek ook op Lulu Wangs leven gebaseerd is, vind ik het geslaagd dat je het verhaal door de ogen van één persoon ziet. De gedachtegang van Dingxiang is belangrijk in dit verhaal. Lulu Wang wil haar lezers meedelen hoe zij tegen dingen aankijkt. Meerdere vertellers of meerdere kanten van het verhaal zijn hiervoor niet nodig.

Taalgebruik

Welke bijzonderheden of eigenaardigheden zijn je opgevallen in het taalgebruik? (geef ook een typerend citaat voor het taalgebruik in het boek)

Het taalgebruik van Lulu Wang is ook in dit boek weer gebaseerd op de Chinese taal. Bij de andere boeken was er een verklarende woordenlijst. Ook hier gebruikt Lulu Chinese termen, die ze later verklaart. Termen als kuis (eetstokjes) en xianglu (wierookbrander) zijn hier voorbeelden van. Ook Chinese uitdrukkingen verwerkt Lulu Wang in haar taalgebruik.

In verschillende recensies wordt het gebrek aan beheersing van de Nederlandse

taal van Lulu Wang besproken. Zo vindt Agnes Andeweg dat Lulu Wang Nederlandse gezegden door elkaar husselt. Ook Menno Schenke bekritiseert Lulu's taalgebruik. Hij vindt dat er in dit boek sprake is van 'manke beeldspraak' en 'moeizame constructies'

'Pagina's vol pijnlijk proza' noemt Stine Jensen het. Deze criticus vindt dat het lijkt alsof Lulu Wang Chinese gezegden letterlijk heeft vertaald.

Lulu Wang zegt zelf dat ze heeft geprobeerd de Nederlandse taal te verrijken met Chinese uitdrukkingen. Door het gebruik van veel Chinese termen en gezegden ontstaan volgens de critici vreemde zinnen. Dit is typerend voor Lulu Wangs taalgebruik.

Verdiepingsopdracht.

Welke verwachtingen had je voor je het boek ging lezen? Welke zijn uitgekomen, welke niet?

Ik wist dat Seringendroom een vervolg op het Lelietheater was. Ik verwachtte dat het boek ongeveer zo zou zijn ingesteld als het eerste deel. Dit was echter niet zo. Dingxiang lijkt niet op de Lian van vroeger, die in het oude boek beschreven wordt. In het Lelietheater vroeg Lian zich allerlei dingen af en was hier consequent in. Dingxiang is niet consequent in de dingen waar ze over nadent.

Stel de thematiek vast.

De thematiek van dit boek is in tweeën te delen. Het boek gaat over het leven na de Culturele Revolutie, zowel op sociaal als op politiek gebied. Op de universiteit spreekt Dingxiang veel over Mao, maar ook over Engeland en de westerse cultuur. Het andere thema in dit boek is liefde. Liefde speelt een grote rol in het leven van Dingxiang. Ook de tradities hieromheen zijn belangrijk. In China was een vrouw bestemd om te trouwen. Ook was het de bedoeling dat meisjes trouwden met iemand uit dezelfde kaste. Dingxiang ontdekt in dit verhaal wat liefde en seks inhoudt. Dit zorgt voor veel conflicten in het verhaal. Dingxiang denkt heel erg veel na over de liefde.

Beschrijf hoe je het boek in verband kunt brengen met economische en sociologische aspecten van literaire teksten en het literaire bedrijf (o.a. literaire kritieken).

Het sociologische aspect in dit verhaal is het leven na Mao's regime. Dingxiang denkt naast de liefde ook hier veel over na.

Literaire kritieken over Lulu Wangs werk zijn veelal negatief. Zoals hierboven beschreven bij taalgebruik vinden de critici dat Lulu vreemde zinnen hanteert. Ook husselt ze volgens hen gezegden door elkaar.

Ik denk zelf dat veel mensen Seringendroom hebben gelezen, omdat Het Lelietheater zo'n succes had. Ik vind het tweede boek minder goed dan het

Lelietheater. Ik denk dat veel mensen dit hebben ondervonden. Het boek is daardoor niet zo populair geworden als de uitgever van Lulu Wang misschien hoopte.

Beschrijf aan de hand van zelfgekozen secundaire literatuur de visie van de auteur op de relatie literatuur en maatschappij en geef vervolgens beargumenteerd weer hoe je die visie in verband kunt brengen met het boek.

Seringendroom / Lulu Wang

Door: Marilou den Outer (2001)

Vier jaar na Lulu Wang's succesvolle boek *Het Lelietheater* ('550.000 exemplaren verkocht') verschijnt dan nu het langverwachte vervolg: *Seringendroom*. Wat kunnen de lezers verwachten?

Is het inderdaad een vervolg op het indringende levensverhaal van het jonge meisje Lian, dat met haar moeder tijdens de Culturele Revolutie werd geïnterneerd in een kamp? Het *Lelietheater* sloeg indertijd in als de spreekwoordelijke bom. Velen vergeleken het met het eveneens zeer succesvolle *Wilde Zwanen*, van de schrijfster Jung Chang. Voor het eerst maakte een breed publiek buiten China kennis met de ingrijpende gevolgen van o.a. de Culturele Revolutie voor de gewone Chinees. In het *Lelietheater* deed Wang in grote lijnen hetzelfde, maar voegde er ook een nieuwe dimensie aan toe: ze introduceerde de bloemrijke Chinese stijl van schrijven.

In een lezing vertelde zij enkele jaren geleden hoe zij daartoe was gekomen. In haar (overigens opmerkelijk goed geslaagde - red.) poging om de Nederlandse taal onder de knie te krijgen en werkend aan *Het Lelietheater*, stuitte zij voortdurend op vertaalproblemen. "Nederlands is een erg verstandelijke taal", aldus Lulu Wang. "Ik wist bijvoorbeeld niet goed hoe ik 'Lian is verdrietig' mooi kon neerschrijven. Ik zocht dan naar het Chinese equivalent, en zo werd het: 'elke dag wast Lian haar gezicht met tranen'", aldus Wang. Voor Lulu Wang is het duidelijk: het gaat hier om taalvernieuwing. Een aantal Nederlandse literaire critici ('taalpuristen', aldus Wang) dacht hier anders over. Uitdrukkingen als 'verlangen-rood', gingen volgens hen echt te ver.

Bij het verschijnen van de tussentijdse roman *Het Tedere Kind* vielen nog meer critici over de schrijfster heen. Niet alleen omdat in dat boek - met enige overdrijving gesteld- geen zelfstandig naamwoord zonder bijvoeglijk naamwoord werd opgeschreven. Ook het thema, incest, viel niet bij iedereen in de smaak. Met *Seringendroom* heeft Lulu Wang duidelijk gas teruggenomen. Stijl en thema grijpen beide terug op *Het Lelietheater*. Het is een vuistdikke roman geworden over het verhaal van het 17-jarige meisje Dingxiang dat haar leven na de gebeurtenissen van de Culturele Revolutie tracht voort te zetten. Ze is toegelaten

tot de Universiteit van Beijing, waar zij Engels studeert. Het is eind jaren zeventig, de tijd waarin onder leiding van Deng Xiaoping de hervormingen worden ingezet. Lulu Wang geeft ons, via de ogen Dingxiang, een aardig tijdsbeeld van deze moeizame overgangperiode. Zij, als jong meisje wil vooruit in het leven, de liefde leren kennen. Dat laatste lukt haar maar niet en ze stort zich op de studie. Ze wil de Engelse literatuur opzuigen, discussies aangaan met de buitenlandse docenten, maar wordt in die pogingen keer op keer belemmerd door met name de oudere generatie om haar heen: 'Waarom benader je op eigen houtje een buitenlandse om je te helpen? vertrouw je onze regering en de Partij niet?' (p.144)

Ook de relatie met haar ouders is illustratief: met afkeer ziet ze hoe haar vader de dictatoriale patriarch uithangt en hoe haar moeder steeds de goede vrede probeert te bewaren. De diverse flashbacks die verwijzen naar gebeurtenissen uit Het Lelietheater completeren het verhaal. Maar: het boek is ook zonder Het Lelietheater te kennen, prima te lezen. Wat Seringendroom echter mist, is spanning. En die heeft een boek van ruim 550 pagina's toch wel nodig.

(bron: <http://www.geledraak.nl/boeken/seringendroom.html>)

Lulu Wang wilde tijdens het schrijven de Nederlandse taal verrijken met Chinese gezegden en uitdrukkingen. Ze wilde een soort halfbloedje van taal creëren. In haar biografie op haar website schrijft Lulu Wang dat haar liefde voor literatuur is aangestoken door haar ouders, beiden academici. Met literatuur wil ze haar lezers iets meedelen over haar leven en over haar relatie met de Chinese cultuur. Ook zegt ze dat haar schrijven de band tussen haar en haar lezers vergroot. Dit is haar liefde voor literatuur. Ze schrijft voor haar lezers.

Leg beargumenteerd uit hoe je het boek in verband kunt brengen met maatschappelijke kwesties en veranderingen in de naoorlogse maatschappij. De tradities in de Chinese cultuur kunnen beschouwd worden als een maatschappelijke kwestie. Een vrouw werd gezien als een onderdanige aan de man. Ze werd geacht te trouwen, kinderen te krijgen en te gehoorzamen aan haar man. Dingxiang denkt veel na over de liefde. Ze vraagt zich steeds af of ze aan liefde moet toegeven en moet trouwen, waar ze als vrouw volgens de Chinese cultuur voor bestemd is of dat ze zich volledig op haar studie moet werpen. Hier zie je aan de ene kant het contrast tussen China en aan de andere kant het Westen. In het Westen heerste een democratie, in China de Culturele Revolutie en haar nasleep. Lulu Wang laat ook veel zien hoe Dingxiang aankijkt tegen het politieke systeem.

Zoek een recensie over het gelezen boek en bepaal het waardeoordeel van de criticus. Geef vervolgens beargumenteerd aan in hoeverre je het met de criticus (on)eens bent.

(gebruikte secundaire literatuur: Menno Schenke, Lulu glanst niet meer. In: Algemeen Dagblad 18-5-2001. Zie bijlage 1)

De criticus is niet erg lovend over Seringendroom van Lulu Wang. Hij vindt dat Lulu Wang na vijftien jaar in Nederland te wonen onvoldoende beheerst. Hij heeft drie ernstige spelfouten op blz. 46 van het boek ontdekt. Over de beeldspraak en de zinnen die Lulu Wang gebruikt is Menno Schenke ook niet zeer te spreken. De inhoud van het boek staat hem tevens niet aan. Het lijkt er op dat hij het verhaal saai vindt, aangezien hij Lulu een 'babbelaar' noemt. Door de inhoud van het boek ga je meer op de vorm en het taalgebruik letten, waarna je je eraan gaat ergeren. Het Lelietheater sprak tot de emoties van mensen, Seringendroom is een slecht vervolg, dat denkt de criticus.

Ik ben het deels wel en deels niet eens met Menno Schenke. Spelfouten in een boek, dat literair werk genoemd wordt, vind ik niet kunnen. Toch moet ik zeggen dat Lulu Wang op zijn minst consequent blijft in haar fouten. Ze maakt een paar keer verkeerd gebruik van de 's. Duidelijk is dat deze fouten niet komen door Lulu's nalatigheid of gebrek aan Nederlandse kennis. Zij heeft het blijkbaar zo in haar hoofd en dus zo op papier gezet.

Wat betreft de zinnen en beeldspraak van Lulu Wang ben ik het niet eens met de criticus. Lulu Wang heeft een hele eigen schrijfstijl. Deze paste ze in het Lelietheater toe en dat doet ze weer opnieuw in Seringendroom. De vreemde zinnen en aparte beeldspraak stoorden de mensen in Het Lelietheater ook niet, dus waarom moeten ze zich hier opeens aan storen in Seringendroom? Ik denk dat het boek Seringendroom gewoon minder in de smaak is gevallen dan het eerste deel. Het eerste deel was het levenswerk van Lulu; haar debuut waar ze zeven jaar aan werkte. Aan Seringendroom heeft Lulu Wang niet zoveel tijd besteedt. De vreemde zinnen, de aparte beeldspraak en het gebruik van Chinese equivalenten in haar proza, zijn typerend voor de schrijfstijl van Lulu Wang. Deze mogen van mij nog steeds 'lyrisch' en 'bloemrijk' genoemd worden.

Op het gebied van de inhoud ben ik het wel met Schenke eens dat Lulu in dit boek een beetje een 'babbelaar' is. Ik vind het boek te lang en het mist spanning. Het Lelietheater bevatte wel spanning en dat vind ik een essentieel deel van een verhaal.

Beargumenteed eindoordeel.

Ik vond dit boek wel aardig om te lezen. Ik stoorde mij alleen wel aan het aantal te lezen bladzijden. De gebeurtenissen rond Dingxiangs liefdesleven en studie zijn soms wat eentonig, aangezien ze vaak worden herhaald. Althans, er wordt steeds herhaald waar Dingxiang mee zit op het moment en hoe ze tegen de dingen aankijkt. Hierdoor vind ik dat het boek gebrekkig is aan spanning. Het Lelietheater

had deze spanning wel. Daarom was het makkelijker om door het aantal pagina's heen te komen dan in dit boek.

Speciaal Onderwerp.

Wat komt er in dit boek naar voren van de Chinese cultuur?

In dit boek spelen twee dingen een grote rol. Liefde en de veranderingen na de Culturele Revolutie.

Op het gebied van liefde komt er een traditioneel aspect van de Chinese cultuur naar voren. Dingxiang vraagt zich af of ze moet doorgaan met haar studie of moet toegeven aan haar liefde. Het beeld van de vrouw in China moest aan bepaalde opvattingen voldoen. Dingxiang wil in eerste instantie leven volgens het idee van de filosoof Confucius.

In China moest de vrouw gehoorzamen aan de man. De vrouw behoorde onderdanig aan de man te zijn. Ze moest voldoen aan het beeld van trouwen en kinderen opvoeden. Ook werd de vrouw geacht het toppunt van schoonheid te reflecteren door een witte huid.

Een spreuk van Confucius wordt vaak in dit boek herhaald:

“de keizer is de keizer
de vader is de vader
de zoon is de zoon” (blz. 248)

Een vrouw stond onder aan de sociale ladder, zelfs lager dan haar eigen zoon. In deze spreuk wordt de vrouw namelijk helemaal niet genoemd.